

מסכת פסחים

פרק ב משנה א

כל שעיה שטטר לאכל, מאכיל לבהמה לחייה ולעופות, ומוכרו לבני, ומתר בហנאתו. עבר זמנו, אסור בהנאתו, ולא יסיק בו תנוור וכיריים. רבי יהודה אומר, אין בעיר חמץ אלא שרפה. וחייבים אומרים, אף מפирר וזורה לרוח או מטיל לים: